

KAJ NAS UČI PRATIKA?

8. Marijini prazniki.

arica: Oh, babica, kdaj nam boste pa kaj povedali o presveti Devici Mariji, moji patroni.“

Babica: To tvoje vprašanje se mi zdi nekoliko čudno. Saj sem vam že tolikrat pravila o lepoti in slavi Marijini, tolikrat opisovala srečo onih otrok, ki Marijo pristrčno ljubijo in časté, in vas zagotavljala, da si ne morem misliti izvrstnega kristjana, ki bi ne častil Marije . . . In koliko lepega smo že brali o nebeški Kraljici!

Janko: Res je, dobra babica; pa če sem prav razumel, Marica bi rada vedela, kaj nas pratika uči o Mariji, da bi kaj povedali o Marijinih praznikih.

Babica: Saj res; o tem se pa že moramo kaj pomeniti. Pravzaprav so že Gospodovi prazniki obenem tudi Marijini prazniki. O božiču se spominjamo tudi Marije in, ko častimo božje Dete, častimo tudi njegovo Mater, saj so se tudi dobri pastirci pobožno pogovarjali z Marijo in sv. trije Kralji so se tudi njej poklonili in pač le po njenih rokah izročili darila božjemu Detetu. Velikonočno veselje velja posebej tudi Materi božji, kakor kaže cerkvena pesem: „Veseli se, Kraljica . . .“ Prvi binkoštni praznik je bila tudi Marija med apostoli, ko so pričakovali sv. Duha, ter navzoča tudi ob Jezusovem vnebohodu.

Vendar s tem se sv. Cerkev še ni zadovoljila, marveč je uvedla več praznikov posebej Mariji v čast, ki nas spominjajo njenih prednosti in milosti, s katerimi jo je Bog odlikoval pred vsemi drugimi stvarmi, raznih veselih in žalostnih dogodkov iz njenega življenja, pa tudi obilnih dobrot, ki jih je že človeštvo sprejelo po njenih rokah.

Marica: Zakaj so le nekateri Marijini prazniki zapovedani? Saj so tudi drugi jako pomenljivi; praznik Marijinega darovanja, n. pr., ali pa Marijinega obiskanja se mi zdi tako zelo lep.

Babica: Prav praviš. Tudi jaz bi si jih želela več zapovedanih. Toda nastalo bi preveč praznikov in zastajala bi razna dela, in slabi kristjani bi jih celo zlorabili. Človeško življenje se mora uravnovati po pravilu: Moli in delaj! Če jih je manj, moramo pa te tembolj goreče praznovati. Dobri verniki tudi ne zanemarjajo manjših ali nezapovedanih Marijinih praznikov in si jih zlasti s tem obračajo v prid, da gredo takrat k spovedi in svetemu obhajilu.

Poleg tega je tudi cerkev prav modro razpostavila Marijine praznike v razne dobe cerkvenega leta, da bi zopet in zopet v nas oživiljala misel na Marijo in bi je nikdar ne pozabili, da bi zopet in zopet ogrevala detinsko ljubezen do Marije, če je v kakem srcu jela ugašati, da bi si zopet in zopet pred oči stavili njene vzorne zgleda in utrjevali svoje sklepe, da jo hočemo zvesto posnemati, in pa da bi si zopet in zopet po njej izprosili pomoč, ki jo vedno potrebujemo v boju našega življenja.

Da bi vi vedeli, kako zelo sem Bogu hvaležna za dobroto Marijinih praznikov; štejem jih med največje dobrote. Tudi vi boste prav gotovo čutili blagre Marijinih praznikov, če jih boste prav praznovali, saj so to miljeni godovi naše najboljše nebeške Matere, pa bi jih smeli tudi ponosno imenovati naše „narodne“ praznike, saj so bili od nekdanj dobri Slovenci tudi goreči častilci Matere božje!

* * *

5. jul.

Sv. Ciril in Metod sta zelo slavna moža. Slavna sta že po svojem rojstvu, ker sta bila plemenitega rodu. Slavna pa sta še posebno po svojih osebnih vrlinah, ker sta zelo modro in koristno porabila dneve svojega življenja. V mladosti sta se kaj pridno učila; Cirila so že kar imenovali „modrijana“. Posebno pa sta bila v moški dobi neumorno delavna. Nista se ustrašila nikakih težav; tudi ju ni oplašilo hudo in neopravi-

čeno nasprotovanje. Pridobila sta za sveto vero Moravce in panonske Slovence; pa tudi Čehi, Poljaki, Bolgari i. dr. so bili deležni sadu njunega truda.

Na sliki vidite, da ima sv. Metod okrog vrata poseben trak, ki se imenuje palij in je znamenje nadškofovske časti; sv. Ciril pa ima samo škofovsko obleko, ker je v Rimu umrl kmalu potem, ko ga je bil papež posvetil v škofa. Popolnoma je opravičeno naše zaupanje, da sta tudi zdaj v nebesih posebno mogočna priprošnjika onim narodom, ki sta jih na zemlji tako srčno ljubila.

* * *

Sv. Mohor in Fortunat. Na severni obali Adrijanskega morja stoji mesto Oglej (Akvileja), ki šteje okoli tisoč prebivalcev. V prvem stoletju po Kristusu jih je imelo do pol milijona. Bilo je glavno mesto Venecije in Istre ter eno izmed deveterih največjih mest starega sveta, ki se je večkrat imenovalo tudi „drugi Rim“.

V to slavno mesto je poslal apostol Peter I. 46. evangelista Marka razširjati sv. vero. Štiri leta je tu deloval sveti evangelist. Veliko učencev je pridobil Kristusu; najzvestejši pa je bil imeniten Oglejec, Mohor (Hermagora) po imenu. Sv. Marko ga je vzel s seboj v Rim, da ga je sv. Peter posvetil za škofa in ga postavil za višjega pastirja čez Oglej in sosedne dežele. Dvajset let je pastiroval sveti nadškof z veliko gorečnostjo. Do tritisoč ljudi je izpreobrnil v mestu, še več pa v okolici. Zvesto mu je ob strani stal dijakon Fortunat, ki ga je sveti nadškof odločil za naslednika. Toda ob Neronovem krutem preganjanju sta bila obglavljena. Poprej je bil pa še sv. Mohor strahovito trpinčen; pretepali so ga do krvi, z gorečimi plamenicami žgali, konju na rep privezali in ga po mestu vlačili. Torej tudi v naše kraje je takrat prisvetila luč sv. vere. Zato ju Slovenci še posebno zaupno častimo.

Al. Stroj.

* * *

26. jul.

Sv. Ana. Izredno sveti sta osebi, ki ji predstavlja ta slička! Mati in hčerka — pa kakšna mati in kakšna hčerka! Mati je sv. Ana, ki se sme z ozirom na Jezusovo človeško naravo po pravici imenovati — stara mati ali babica božjega Zveličarja. Kolika sreča, kolika čast! — Blažena hčerka Marija pa se nam kaže na tej ljubki sliki v oni lepoti, kakor pozneje v vsem življenju, ki je povedana v njenih besedah:

„Glej, dekla sem Gospodova!“ Ker je bila brez izvirnega greha, je bila njena volja le k dobremu nagnjena in njen um razsvitljen, in vendar željno posluša, ko jo njena častitljiva mati Ana poučuje iz svetih knjig in navaja k svetosti. Ali nam ne pride takoj na misel veličastna podobnost med deklico Marijo in njenim božjim Sinom, o katerem priča sveto pismo, da je rasel v modrosti in milosti pred Bogom in pred ljudmi. Saj je tudi ona „sedež modrosti“, in vendar še zvesto posluša nauke in navodila svoje svete matere!

Slovenski narod, kolikor mi je znano, zelo časti sv. Ano; pa zdi se mi, da še premalo vpoštevata njeno vzvišeno čast in moč, ki jo ima pri Mariji in Jezusu!

SVETI ANI.

Zakaj zvonovi danes
tako lepo pojó
na griču svete Ane,
da še nikdar tako?

I kaj ne veš, da jutri
je svete Ane god,
da srenja šla zahvalit
se bo za poljski plod?

Kak valovi pšenica,
poglej, poglej, polje!
Vesel je mladi kosec,
Ko čez poljane gre.

Patrona sveta Ana
sprosila to je vse,
na griček jutri srenja
zahvalit se ji gre.

